

שְׂוִיתִי ה' לְצַדִּיקֵי תְבוּיָה

נִּי נַחַּ נַחֲמֵ נַחֲמֵ מְאוּמָן

אוֹמָן רֵאשׁ הַשָּׁנָה

”כִּי כָּל עֵינֵי שְׂלִי הוּא רַק
רֵאשׁ הַשָּׁנָה.”

(חיי מוהר"ן, תג)

לעלוי נשמת הרה"ח ישראל בער אודסר זצ"ל

תלמיד הרב ישראל קרדונר זצ"ל

תלמידו של הרב משה ברסלבר זצ"ל

תלמיד מוהרנ"ת זיע"א

תלמידו המובהק של רבה"ק מוהר"ן מברסלב

נַחַ נְחָמְ נְחָמְ מְאֻמָּן זי"ע ועכי"א

ולעלוי נשמת

עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי הורביץ זצ"ל

מאיר עקביא בן יעקב ימיני זצ"ל

אהרון בן יעקב פין זצ"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

ראש השנה התשע"ג

נא לשמור על קדשת הספר

אוֹמֵן רֹאשׁ הַשָּׁנָה

כִּי כָּל עֵנִין שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָמַר, הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְהָיָה
פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שְׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי
וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי
שִׁיחִיו בְּלֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֵר. כִּי
כָּל עֵנִין שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכַל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ
וּמְקַרְבֵי אֱלֹו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלּוֹ לֹא
יִחַסֵּר אִישׁ.

וּכְמִי שֶׁזוֹכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּנֵי לוֹ
לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד. "אֲכָלוּ מֵעֲדָנִים וּשְׂתוּ
מִמֵּתְקִים כִּי חֲדוֹת ה' הִיא מְעֻזְכֶם" וְזֶה נֶאֱמַר
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. (חֵי מוֹהַר"ן, תג)

אומן ראש השנה

איך ורק שתהיו אצלי על ראש השנה יהיה
איך שיהיה

אחד אמר לפניו שהיה נחא לו יותר להיות אצלו על שבת תשובה ולא על ראש השנה כי אין לו מקום לעמד שם בבית המדרש וגם אין לו אכסניא טובה לאכל וללון ומחמת זה דעתו מבלבלת מאד ואינו יכול להתפלל בכונה, על-כן היה טוב לפניו יותר להיות אצלו בזמן אחר ולא בראש השנה.

השיב לו רבנו זכרוננו לברכה בזו הלשון: אם לאכל אם שלא לאכל, אם לישן אם שלא לישן, אם להתפלל אם שלא להתפלל (רצונו לומר שלא להתפלל בכונה פראוי) איך ורק שתהיו אצלי על ראש השנה יהיה איך שיהיה. (ובאמת כל דברים אלו הנ"ל הם רק דמיונות ופתוים של הבעל דבר, כי תודה לאל נראה בחוש שעל-פי הרב מתפללין יותר בכונה בכלל הקבוצה הקדוש על ראש השנה ממה שהיה מתפלל בביתו). (שם, תד)

אומן ראש השנה

השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע

מהו ראש השנה

ענה ואמר: הראש השנה שלי הוא חודש גדול והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה.

לא מבטיא אתם בלכם בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי. (שם, תה)

מה אמר לכם אין דבר גדול מזה הינו להיות

אצלו על ראש השנה

בערב ראש השנה האחרון באומין עמדנו לפניו ביעת שנתנו לו הצעטליך [קויטלאך] שלנו ומעות על פדיון, אז שאל על איש אחד מנעמריב שלא בא על ראש השנה. והתחיל רבי נפתלי לתרצו, ולא קבל הדברים, והקפיד עליו מאד.

ואחר כך דבר עוד מאחד שלא בא על ראש השנה מחמת רבוי מניעות, ומחמת זה נסע לרבנו זכרנו

אומן ראש השנה

לְבָרְכָה קֹדֶם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְסִפֵּר לוֹ הַמְּנִיעוֹת. וְצִוָּה לוֹ
 רַבְּנֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּעֶצְמוֹ לָשׁוּב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִהְיֶה
 אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְזֶה הָאִישׁ הָיָה מְגִדּוּלִי
 הַחֲשׂוּבִים, וְהָיָה צָר לוֹ מְאֹד מִה שֶׁלֹּא יִזְכֶּה לְהִיּוֹת
 נִמְנָה עִמּוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִיל לְהִתְעַקֵּשׁ לְפָנָיו
 זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה שֶׁלֹּא יָשׁוּב לְבֵיתוֹ רַק יִשָּׂאֵר אֶצְלוֹ עַל
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְלֹא נִתְרַצָּה הוּא זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּדִבְרָיו
 וַיִּגְרָשׁוּ לְבֵיתוֹ. וְאָז אָמַר לוֹ רַבְּנֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה: אֵינִי
 יָכוֹל לְצִיֵּר לְעֶצְמִי הַצָּעֵר הַזֶּה מִה שֶׁאַתָּה לֹא תִּתֶּיךָ
 אֶצְלִי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר לוֹ הָאִישׁ הַנַּ"ל: אִם בֵּין
 אֲשָׂאֵר בְּכֹאֵן, וְלֹא הַסֵּכִים, וְשָׁב לְבֵיתוֹ.

אַחֲר־כֵּן בְּעֶרְב׃ רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּבֵּר עִמּוֹ מְזוּהָ, וְאָמַר
 שְׁעָלְיוֹ יֵשׁ רַחֲמָנוֹת גְּדוֹל. כִּי רָצָה בְּאַמְת׃ לְהִיּוֹת כְּאֵן
 עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲדָּ נִמְנַע מִחֲמַת הַנַּ"ל.

אַחֲר־כֵּן עָנָה הוּא זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְאָמַר בְּקוֹל חֲזָק
 מֵעֶמֶק הַיָּב: וּמָה אָמַר לָכֶם אֵינִי דֹבֵר גְּדוֹל מְזוּהָ, הֵינִי
 מְלַהֲיוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן בְּקוֹל
 (מָה אָמַר לָכֶם אֵינִי דֹבֵר גְּדוֹל מְזוּהָ, וְאִם צִדִּיקִים

אומן ראש השנה

אחרים אינם אומרים כך אז עוד קשיא) כלומר הלא בלא זה כבר מקשין עליו קשיות הרבה, ויהיה קשה עוד קשיא זאת גם כן, מה שתקפיד בלכך להיות אצלו על ראש השנה דיקא.

ומכלל דבריו הקדושים שדבר אז עמנו למדנו כמה

דברים:

למדנו עוד הפעם עצם גדל החיוב להיות אצלו על ראש השנה. כי אף על פי שידענו זאת מכבר, אף על פי כן מרבוי דבריו הקדושים אז בזה, ומתנועותיו הנוראות, אז הבינו עצם החיוב יותר ויותר, שאי אפשר לבאר זאת בכתב.

וגם אז למדנו שרצונו חזק להיות אצלו באומן על ראש השנה תמיד לאחר הסתלקותו, ושאינו דבר גדול מזה.

וגם למדנו כמה צריכין לחזק לשבר הפניעות מדבר שבקדשה, בפרט הפניעות מלהיות על ראש השנה, שצריכים לשבדם ביותר ולהיות דיקא על ראש השנה, עד שאפילו אם הוא זכרנו לברכה בעצמו מצוה ומסכים לבלי להיות אצלו על ראש השנה,

אומן ראש השנה

חלילה להסתכל על-זה. וצריכין לזהר מאד לבלי לשאל אותו שום שאלה על-זה, כי הוא ישיב בודאי לבלי להיות, ואף-על-פי-כן בנקודת האמת לאמתו צריכין להיות דיקא, (וכן הוא נוהג לדורות).

וענין זה נוגע למה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: "בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו" כמו שפרש רש"י. והוא מדברי רבותינו זכרונם לברכה על פסוק: "לך עם האנשים". וכן בשלוח מרגלים שהכרח משה רבנו עליו השלום בעצמו לשלחם, אף-על-פי שבאמת רצונו לא היה כלל בזה.

וענין זה ראינו מרבנו זכרוננו לברכה כמה פעמים, בפרט בענין ראש השנה, שהיו אנשים שהיו להם מניעות מלהיות אצלן על ראש השנה, ושאלו אותו בעצמו, והשיב להם שלא יהיו על ראש השנה, והתחילו להתעקש, הלא שמענו מכם גדל האזהרה להיות אצלכם על ראש השנה, ועשה עצמו כמקפיד עליהם ונער בהם שלא ידברו יותר. וכן עשו ולא באו על ראש השנה.

אוּמָן רֵאשׁ הַשָּׁנָה

וְאֶף-עַל-פִּי-בֶן אֲנַחְנוּ זָכִינוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְעַמּוֹד
 לְפָנָיו. שְׁמַעְנוּ וְהִכְנוּ בְּרָמֵז וּבְפִרוּשׁ שְׁפָנִימִיּוֹת רְצוֹנוֹ
 אֵינוֹ נוֹחָה בְּזוֹה פֶּלֶל רַק הוּא מְכָרַח לֹמֵר לָהֶם כֹּךְ
 מַחֲמַת שְׁשׂוֹאֵלִים אוֹתוֹ עַל-זוֹה. וַיֵּשׁ בְּזוֹה תְּרַבָּה לְסַפֵּר,
 וּמַעַט מִזֶּה יִתְבָּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר.

וְכֵן הוּא נוֹחֵג לְדוֹרוֹת שְׁכַשְׁשׂוֹאֵלִין לְהִרְבֵּ וְהַמְנַהֵג
 עַל דְּבַר שְׁיֵשׁ בּוֹ כְּעֵין מְסִירַת נַפֶּשׁ צָרִיךְ לְהַשִּׁיב לְאוֹ,
 אֶף-עַל-פִּי שְׁבֻאֲמַת לְאַמְתּוֹ רְצוֹנוֹ שְׁיִמְסֹר נַפְשׁוֹ וַיִּשְׁבֵּר
 כָּל הַמְּנִיעוֹת. עַל-כֵּן מִי שְׂרוּצָה לְהִתְקַרֵּב וּלְשַׁבֵּר
 הַמְּנִיעוֹת בְּאַמְתּוֹ לְאַמְתּוֹ, צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד לְכָלִי
 לְשֹׂאֵל אוֹתוֹ בְּזוֹה פֶּלֶל. וְעוֹד תְּבִין עֲנִין זֶה בְּמָקוֹמוֹת
 אַחֵרִים שְׁמַדְבָּרִים מֵעֲנִינִים כְּאַלְהָה, וְהִבֵּן מְאֹד:

נִשְׁכַּמַּט מְלַעֲיֵל: לְעֲנִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁצָרִיכִין לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ עַל רֵאשׁ
 הַשָּׁנָה דִּיקָא, אָמַר שְׁיִכּוּלִין אִזְ אַנְשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מִה שְׁכָבֵל
 הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאַפְשָׁר שְׁיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפּוֹ, אֶף-עַל-פִּי-בֶן
 בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֲפִילוֹ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן, אֶף-עַל-פִּי שְׁכָבֵל הַשָּׁנָה
 אֲפִילוֹ הוּא בְּעֶצְמוֹ וּזְכוּנוֹ לְבִרְכָה לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְנֵם, אֲבָל בְּרֵאשׁ
 הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים, כִּי אָמַר שְׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֵאשׁ
 הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים, מִה שְׁכָבֵל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל
 לְעַשׂוֹת. (שם, תו)

ראש תקון הפללי השנה

תקון הפללי

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו:

כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יהוד קדשא ברין

הוא ושכינתה בדהילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורי תהלים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא בן שמחה, נ נח נחמ נחמן מאומן, אשר גלה ותקן לומר אלו העשרה מזמורי תהלים בשביל תקון הברית, וכותם יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

טז

« מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך: » אמרת ליהוה אדני אתה, טובתי כל עליך: » לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל הפצי בם: » ירבו עצבותם אחר מהרו, כל אסף נספיהם מדם, וכל אשא את שמותם על שפתני: » יהוה מנת חלקי וכוסי, אתה תומך גורלי: » חבלים נפלו לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי: » אברך את יהוה אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי: » שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט: » לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח: » כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת: » תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח:

לב

א לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרֵי נָשׂוּי פִשְׁעֵי כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרֵי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲנָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ, נִהַפְדָּ לְשׂוּדֵי בַחֲרַבְנֵי קוּיָן סְלָה: ה חֲטָאֲתִי אֹדְרִיעֵךְ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאֵתָ עוֹן חֲטָאֲתִי סְלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהִים לְעַתְּ מִצָּר, רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי** מִצָּר תִּצְרַנִּי, רְנִי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשֶׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךָ בְּדֶרֶךְ זֶו תִּלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבֵּיָן, בְּמַתָּנָה וְרִסְסָן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֱלֹהִים: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטָח בַּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׁמַחוּ בַּיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

**כאן צריך להפסיק מעט (לקיים ח"א סימן ר"ח)

מא

א לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרֵי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֵל תִּתְנַהֵּוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דְּוֵי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת בְּחֵלְיוֹ: ה אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאֲתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מְתֵי יָמוֹת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאֵם בָּא לְרֵאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחַשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּמַחְתֵּי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי, הַנְּדִיל עָלַי עֵקֵב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְחַקִּימִנִי, וְאַשְׁלֹמָה לְהֵם: יב בּוֹזֵאת יִדְעֵתִי כִּי חֲפֵצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְעֵ אֵיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָ בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב

« למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי תערג אליך אלהים: ב צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים: ה היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלהיך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי, כי אעבר בסף אדרם עד בית אלהים, בקול רנה ותודה המון הוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי, הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ו אלהי עלי נפשי תשתוחח, על בן אזכרה מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: ה תהום אל תהום קורא לקול צנוריה, כל משפריה וגליה עלי עברו: ב יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: ו אומרה לאל סלעי למה שכחתני, למה קדר אלך בלחץ אויב: « ברצח בעצמותי הרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: י מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי לאלהים כי עוד אודנו, ישועת פני ואלהי:

נט

« למנצח אל תשחת לדוד מכתם, בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי, אלהי, ממתקוממי משנבני: ב הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ה כי הנה ארבו לנפשי, יגורו עלי עוים, לא פשעי ולא חטאתי יהוה: ה בלי עון ירוצו ויבוננו, עורה לקראתי וראה: ו ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל, הקיצה לפקד כל הגוים, אל תחזן כל בגדי און סלה: ו ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ה הנה יביעון בפייהם הרבות בשפתותיהם, כי מי שמע: ו ואתה יהוה תשחק למו, תלעג לכל גוים: ו עוז אליך אשמרה, כי אלהים משנבני: « אלהי חסדי יקדמני, אלהים יראני בשררי: י אל תהרגם פן ישכחו

עמי, הניעמו בחילף והורידמו, מגננו אדני: י' חטאת פִּימו דְּבַר שְׁפָתֵימוּ וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֱלֹהִים וּמִבְּחֹשׁ יִסְפְּרוּ: י" בְּלֹה בַחֲמָה בְּלֹה וְאִינְמוּ, וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשָּׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סְלָה: י" וְיִשׁוּבוּ לְעָרֵב יְהִמוּ כְּכָלֵב וְיִסּוּכְבוּ עִיר: י" הַמָּה יִנְיֵעוֹן לְאַכְל, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיִנוּ: י" וְאִנִּי אֲשִׁיר עֲדָה וְאֶרְנֵן לְבִקְרָה חֲסִדָּה, כִּי הָיִיתָ מִשְׁנֵב לִי וּמְנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: י" עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנֵבִי אֱלֹהֵי חֲסִדֵי:

עז

א' לְמִנְצַחַת עַל יְדוּתוֹן לְאַסַּף מִזְמוֹר: ב' קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֱלֹהֵי: ב' בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי, יְדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תְפוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחַם נִפְשִׁי: ד' אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִינָה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַפֵּף רוּחִי סְלָה: ה' אַחֲזֹת שְׁמֹרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו' חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם מִקְדָּם, שְׁנוֹת עוֹלָמַיִם: ז' אֲזַכְרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה, וְיַחַפֵּשׁ רוּחִי: ח' הִלְעוֹלָמַיִם יִנְנָה אֲדַנִּי, וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט' הָאֶפֶס לְנִצָּחַת חֲסִדוֹ, נִמַּר אִמֵּר לְדָר וְדָר: י' הַשְּׁכַח חֲנוּת אֵל, אִם קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: י" וְאִמֵּר חֲלוּתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיוֹן: י" אֲזַכּוֹר מֵעַלְלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכְרָה מִקְדָּם פְּלֹאֵה: י" וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּה, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: י" אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָבָה, מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: י" אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָה: י" גִּאֲלֵת בְּזוֹרַע עֲמָה, בְּגֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סְלָה: י" רֵאוּךָ פִּימֵי אֱלֹהִים, רֵאוּךָ פִּימֵי יְחִילוֹ, אֵף יִרְגָּזוּ תַהֲמוֹת: י" זָרְמוּ מִיַּם עֲבוֹת, קוֹל נְתָנוּ שְׁחָקִים, אֵף חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: י" קוֹל רַעֲמָה בְּגִלְגָּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבַּל, רְנָנָה וְתַרְעֵשׁ הָאָרֶץ: ב' בְּיָם דְּרָבָה וּשְׁבִילָה בְּמִיַּם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כ" נַחֲיֵת כְּצֹאֵן עֲמָה, בְּיַד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

צ

א תפלה למשה איש האלהים, אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר:
 ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד דבא, ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלה שנים בעיניך
 היום אתמול כי יעבר, ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר
 כחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפך,
 ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדך, עלמנו למאור פניך: ט כי כל
 ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו הנה: י ימי שנותינו בהם שבעים
 שנה, ואם בגבורת שמונים שנה, ורהבם עמל ואון, כי גז חיש ונעפה:
 יא מי יודע עז אפך, וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו בן הודע, ונבא
 ללב חכמה: יג שובה יהוה עד מתי, והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר
 חסדך, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו, שנות
 ראינו רעה: טז נראה אל עבדיך פעלך, והדרוך על בניהם: יז ויהי נעם
 אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

ק

א הודו ליהוה קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו,
 שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יהוה:
 ד דרשו יהוה ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה,
 מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יהוה
 אלהינו, בכל הארץ משפטינו: ח זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור:
 ט אשר ברת את אברהם, ושבעתו לישחק: י ויעמידה ליעקב לחק,
 לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן ארץ כנען, חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר, כמעט ונרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי,
 מממלכה אל עם אחר: יד לא הגיח אדם לעשקם, ויוכח עליהם מלכים:

ראש תקון הכללי השנה

10 אל תגעו במשיחתי, ולנביאי אל תרעו: 11 ויקרא רעב על הארץ, כל
 מטה לחם שָׁבַר: 12 שְׁלַח לַפְּנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְדְּ נֹמֵךְ יוֹסֵף: 13 עֲנֵנו בְּכָבֶד
 רַגְלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: 14 עַד עַתְּ בֵּא דְבַרְךָ, אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ:
 15 שְׁלַח מַלְאָךְ וַיְתִירֶהוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: 16 שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל
 בְּכָל קִנְיָנוֹ: 17 לְאַסֹּר שָׁרָיו בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקָנָיו יַחֲבֹם: 18 וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם,
 וַיַּעֲקֹב נָר בְּאֶרֶץ חָם: 19 וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרַיִם: 20 הִפְדָּה
 לָבֶם לִשְׂנֵאָה עַמּוֹ, לְהַתְנַבֵּל בְּעַבְדָּיו: 21 שְׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
 בּוֹ: 22 שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: 23 שְׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ,
 וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרְךָ: 24 הִפְדָּה אֶת מִימֵיהֶם לָדָם, וַיָּמַת אֶת דֹּגְתָם: 25 שָׂרָץ
 אֲרָצָם צִפְרָדַיִם, בְּחֲדָרֵי מְלִכֵיהֶם: 26 אָמַר וַיָּבֵא עֶרְב, כְּנִים בְּכָל
 גְּבוּלָם: 27 נָתַן גַּשְׁמִיהֶם בָּרָד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: 28 וַיִּדָּה גִפְנָם וּתְאֵנֹתָם,
 וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: 29 אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְּפָר: 30 וַיֹּאכַל כָּל
 עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: 31 וַיִּדָּה כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם, רֵאשִׁית
 לְכָל אוֹנָם: 32 וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: 33 שָׂמַח מִצְרַיִם
 בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם: 34 פָּרַשׁ עֵינָיו לְמִסְדָּה, וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלְהָ:
 35 שָׂאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ, וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: 36 פָּתַח צוּר וַיַּזּוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ
 בְּצִיּוֹת נְהָר: 37 כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבָרְהָם עַבְדּוֹ: 38 וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
 בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרַנָּה אֶת בְּחִירָיו: 39 וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים יִרְשׁוּ:
 40 בְּעַבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִבְצְרוּ, הִלְלוּהָ:

קלו

א על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינוי, בזכרנו את ציון: ב על ערבים
 בתוכה, תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולדנו
 שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יהוה, על אדמת
 נבר: ה אם אשכחך ירושלים, תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא

ראש תקון הפללי השנה

אזכרכי, אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתתי: זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ה בת ככל השדודה, אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ב אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

קג

א הללויה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתו הללוהו ברב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר, הללוהו בגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: ו בל הנשמה תהלל יה, הללויה:

לאחר סיום המזמורים יאמר שלושה פסוקים אלו:

מי ותן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו, ויגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה, מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

זאת התפלה מצאנו באמתחת הכתבים, והיא מעט הכמות ורב האיכות

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת לעלא, לעלא מן בלא, ולית לעלא מנה, ולית מחשבה תפיסא בד כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש שתתתור חתיורה דרך בבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורה, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הכרואים, לבלי לחשב במחשבתי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות ובות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. "הט לבי אל עדותיך", ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה בהרה עין, לאור באור החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בהשגה, להחזירם אל הפדשה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, בלא אומר כבוד, אמן

נצח סלה ועד: